

[Askjær Jørgensen]

demokratiet, at man bøjer af for det synspunkt, at vi er nødt til at finde os i, at en stor del af befolkningen og især vore unge skal gå arbejdsløs? Har man opgivet det i socialdemokratiet, eller har man en lille smule gejst endnu?

Det næste spørgsmål kommer egentlig fra nogle erhvervsfolk rundt omkring i Danmark. Det er til energiministeren.

Der er en del erhvervsvirksomheder, som har været optaget af, at der skulle laves udstyr til alternativ energi; man har villet udvikle varmepumper, og man har villet foretage sig andre ting på det alternative område vedrørende energien. Men nu synes man efterhånden, at man bliver dolket ret kraftigt, for man troede oprindeligt, at der var visse områder i Danmark, hvor man kunne være fredet vedrørende naturgas, så man kunne have en hjemlig platform for udvikling af teknologi til alternativ udnyttelse, opvarmning osv.

Jeg vil gerne, om energiministeren kan skitsere lidt om, hvorvidt der bliver enkelte områder tilbage, som de industrier, den del af erhvervslivet, der satser på varmepumpeudvikling, det kan også være vindmøller og andre ting, kan have som platform for udvikling. Sammenlignet med f. eks. landbrugsmaskinproduktionen i Danmark har den del af erhvervslivet udviklet sig godt, fordi man først havde det danske landbrug at udvikle maskineri til, og det er kommet os til gode på mange andre områder. Det er således, at der kunne beskæftiges mange mennesker ved at udvikle den teknologi, hvis ikke vi havde disse trusler fra energiministeren, det er klart, når der bliver peget på, at de og de områder skal have naturgas, og man så pludselig ser, at nu er der flere områder, der skal have det.

Da energiministeren som et forholdsvis ungt menneske pludselig skulle overtage så tungt et område, kunne vi godt forstå, at han aldrig kunne give folketinget et præcist svar. Derfor ville det, når nu det stadig væk er den samme person, der skal varetage dette vigtige område, være dejligt, hvis vi kunne komme dertil, at vi kunne få noget præcist at vide. Det har vi ikke kunnet få hidindtil.

Det sidste, jeg godt vil prøve at tage fat på, det fik vi ikke rigtig fat på inden valget, er det her med, at man som socialdemokrat hele tiden får lov til at råbe op i radio og TV

om – ja, det lyder så smukt, når man taler om disse pensionskassemidler, ja, socialdemokratiet vil jo skaffe billig kapital til boligbyggeriet og landbruget. Men sig mig nu engang: er det ikke hyklerisk at blive ved med den propaganda, når man vil sælge så mange statsobligationer? Er det ikke rigtigt, at hvis der f. eks. skal udstedes for 15 mia kr. i nogle specielle obligationer, så mangler der et beløb til at købe statsobligationer for? Det vil nedsætte kurserne på de almindelige obligationer, så nettoresultatet, gennemsnittet af samtlige obligationer, i hvert fald ikke bliver bedre af det.

Tror man, at man ved hjælp af en ny type obligationer kan trække hvide kaniner op af hatten og få en lavere rente? Tror man ikke, at de økonomiske kar har forbindelse med hinanden, sådan at hvis der sker noget positivt i ét kar, så sker der noget negativt i et andet kar? Vil man ikke indrømme det? Tror man virkelig fra socialdemokratiets side, at man kan styre en ting som økonomien unaturligt? Jeg synes, at man skulle være ærlig og vedstå, at så længe vi har den slags økonomi, som vi har i Danmark, så kan man ikke nøjes med at sætte renten ned. Det gøres kun ved at stoppe for salget af statsobligationer. De forslag, vi nu ser genfremsat, tyder ikke på, at man vil nedsætte renten.

Der tales så meget om byfornyelse. Hvad er det for tom propaganda, når man gør det umuligt for håndværkerne at eksistere, ved at man ødelægger det almindelige obligationsmarked ved at udbyde for 75 mia kr. statsobligationer?

Jeg synes, det ville være skønt, nu hvor regeringen er blevet så lille, hvis den ville holde op med hykleriet på en masse områder. Jeg har her skitseret nogle af dem. Jeg håber, at vi kan få det debatteret færdigt, inden debatten i dag slutter.

Jørgen Bruun (CD):

Den økonomiske situation og den deraf følgende arbejdsløshed er et tungt og alvorligt problem for folketinget. Det er afgørende nødvendigt, at folketinget gør en betydelig indsats for at skabe øget beskæftigelse, og det er vigtigt, at folketinget gør dette på en sådan måde, at det er med til at skabe optimisme og tro på fremtiden, at der bliver tale om arbejde, der skaber blivende værdier i samfundet. Den bedste måde at gøre dette på